

ROZHODNUTIE

Číslo: 009/19108/2024/PR/SD
Číslo spisu: 4018-2024-BA

V Bratislave dňa 19. 07. 2024

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0001/2024/V-SD zo 17. apríla 2024

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., Prešovská 48, 826 46 Bratislava, IČO: 35 850 370, v zastúpení Majerník & Miháliková, s. r. o., Cukrová 14, 811 08 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 232 200, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie vodárenstva č. 0001/2024/V-SD zo 17. apríla 2024 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie vodárenstva (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal dňa 17. apríla 2024 rozhodnutie č. 0001/2024/V-SD, č. sp. 2715-2024-BA, ktorým bola spoločnosti Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., Prešovská 48, 826 46 Bratislava, IČO: 35 850 370, v zastúpení Majerník & Miháliková, s. r. o., Cukrová 14, 811 08 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 232 200 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 419/2020 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške 150 000,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že porušil povinnosť podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., pretože úrad pri výkone svojej pôsobnosti vymedzenej zákonom č. 250/2012 Z. z. zistil, že účastník konania nepredložil úradu do 31. januára 2021 na schválenie Zmluvu o dodávke elektriny, ktorú uzatvoril pred 1. novembrom 2020 s dcérskou spoločnosťou xxxxxxxx, x. x., xxxxxxxx xx, xxx xx xxxxxxxxxx, IČO: xx xxx xxx (ďalej len „xxxxxxx“).
2. Rozhodnutie č. 0001/2024/V-SD zo 17. apríla 2024 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 24. apríla 2024.

3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 07. mája 2024 a zaevidované pod ev. č. 19108/2024/BA (ďalej len „odvolanie“). Účastník konania odvolanie doplnil podaním doručeným úradu dňa 24. mája 2024 a zaevidovaným pod ev. č. 21666/2024/BA.
4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 31. mája 2024 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“). Odvolací orgán postupuje v odvolacom konaní podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a v súlade so zásadou *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny predpis ruší všeobecný predpis).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením ev. č. 13003/2024/BA z 20. marca 2024 začal správne konanie voči účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia v predmetnej veci bude zistenie porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., ako aj podklady súvisiace so správnym konaním nachádzajúce sa v administratívnom spise vedenom prvostupňovým orgánom. Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 21. marca 2024.
6. Prvostupňový orgán oznámením ev. č. 13003/2024/BA z 20. marca 2024 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania sa dňa 27. marca 2024 dostavil do sídla úradu za účelom nahliadnutia do spisu vedeného prvostupňovým orgánom a oboznámenia sa s jeho obsahom.
8. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu dňa 27. marca 2024 žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k oznámeniu o začatí správneho konania. Prvostupňový orgán listom ev. č. 13947/2024/BA z 28. marca 2024 súhlasil s predĺžením lehoty na vyjadrenie sa k oznámeniu o začatí správneho konania do 05. apríla 2024.
9. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania dňa 05. apríla 2024.
10. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 17. apríla 2024 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 150 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 24. apríla 2024.

II. Odvolanie účastníka konania

11. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 07. mája 2024. Účastník konania odvolanie doplnil podaním, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 24. mája 2024.
12. Účastník konania v odvolaní proti rozhodnutiu opísal skutkový stav, poukázal na relevantnú právnu úpravu a uviedol, že *„Rozhodnutie o uložení pokuty je v zásade spôsobilé zasiahnuť do práva vlastníť majetok chráneného podľa čl. 20 Ústavy. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví je rovnako ako všetky správne orgány povinný vykladať a uplatňovať zákon v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (článok 152 ods. 4 Ústavy). Pri takomto uplatňovaní zákona nie je možné popierať účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy, čl. 13 ods. 4 Ústavy). Preto aj pri ukladaní pokuty za správny delikt musí dodržiavať predovšetkým princíp zákonnosti, princíp právnej istoty (legitímnych očakávaní) a princíp proporcionality vyplývajúce najmä z čl. 1 ods. 1 Ústavy a čl. 13 ods. 1 a 4 Ústavy. Výpočet okolností, na ktoré má úrad pri určovaní výšky pokuty za správny delikt prihliadať, je zákonom stanovený demonštratívne. Správny orgán musí v prvom rade prihliadnuť na povahu a závažnosť spáchaného deliktu a význam chráneného záujmu tak v objektívnej rovine ako aj v relácii ku konkrétnemu konaniu, ktoré napĺňa znaky správneho deliktu. Ďalej je povinný zohľadniť všetky ďalšie okolnosti relevantné pre určenie výšky pokuty bez ohľadu, či ich zákon výslovne uvádza, vrátane základných zásad trestného konania podľa Trestného zákona a zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré sa analogicky uplatňujú v správnom trestaní. Iba v takom prípade je jeho rozhodnutie zákonné a ústavne konformné. Správny orgán je povinný sa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadať so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie, najmä tými, na ktoré poukázal účastník. Uvedené musí byť reflektované v odôvodnení rozhodnutia. Iba tak je aj materiálne naplnené právo účastníka na jeho obhajobu.“*
13. Ďalej účastník konania k nezákonnosti rozhodnutia, k povahe a závažnosti deliktu uviedol, že povinnosť regulovaného subjektu predkladať už uzavreté zmluvy na schválenie úradu podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. bola zavedená zákonom č. 276/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „novela“). Novelu iniciovala skupina poslancov. Inšpiráciou pre navrhnuté zmeny bol mechanizmus kontroly a schvaľovania zmlúv o poskytovaní služieb, ktoré sa uplatňujú v elektroenergetike a plynárenstve vrátane toho, že nesplnenie takejto povinnosti bude predstavovať správny delikt. Konečné znenie novely schválené zákonodarcom sa však odlišovalo od pôvodného návrhu, okrem iného v časti týkajúcej sa § 47f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. Zákonodarca nakoniec odmietol pôvodnú koncepciu predkladateľov, podľa ktorej malo mať neschválenie už uzavretej zmluvy úradom za následok jej zánik. Zvolil také riešenie, podľa ktorého neschválenie má za následok iba vznik práva zmluvnej strany odstúpiť od zmluvy.
14. Účastník konania v nadväznosti na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že účelom zavedenia § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. nie je zvýšenie transparentnosti. Toto nevyplýva ani z dôvodovej správy ani z obsahu tohto ustanovenia. Cieľ zabezpečiť dodatočnú kontrolu zmlúv, keď dôsledkom rozhodnutia o neschválení nie je jej zánik, ale priznanie práva, t. j. práva od nej odstúpiť (ktoré však nemusí zmluvná strana vôbec využiť), nie je tak ani

efektívne dosiahnutý, resp. je prinajmenšom podstatne oslabený. Povedané lapidárne, zmluva aj po kontrole a neschválení môže platiť ďalej. V tomto kontexte a z týchto dôvodov je tak aj následná spoločenská potreba sankcionovania porušenia § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. značne oslabená.

15. Účastník konania ďalej poukázal na znenie odôvodnenia rozhodnutia ohľadne dôležitosti a účelnosti predkladania zmlúv na schválenie úradu a uviedol, že „*V tejto súvislosti je však nebezpečnosť správneho deliktu účastníka konania takisto nízka, keďže úrad výšku ekonomicky oprávnených nákladov môže ovplyvniť práve v cenových konaniach podľa § 8 zákona v spojení s vyhláškou č. 21/2017 Z. z. ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou (účinnou v čase spáchanie správneho deliktu) a neskôr vyhláškou č. 323/2022 Z. z. ktorou sa ustanovuje cenová regulácia výroby, distribúcie a dodávky pitnej vody verejným vodovodom a odvádzania a čistenia odpadovej vody verejnou kanalizáciou a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností vo vodnom hospodárstve.*“
16. Účastník konania uviedol, že v objektívnej rovine, berúc do úvahy len právnu úpravu, je tak vzhľadom na následok prípadného neschválenia zmluvy po kontrolnom procese uvedenom v § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., závažnosť spáchaného deliktu veľmi nízka a pokuta (ak vôbec) mala byť uložená na spodnej hranici. V druhom rade, berúc do úvahy zmluvu medzi účastníkom konania a spoločnosťou xxxxxxxx, je potrebné poukázať na nasledovné okolnosti, z ktorých je zrejmá nízka konkrétna spoločenská nebezpečnosť (závažnosť) konania, ktorého sa dopustil účastník konania. Zmluva by bola schválená, nakoľko jej podmienky zodpovedali podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku. Zmluva v súlade s § 29 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. neobsahovala (i) dojednania, ktoré by boli mimo rámca obchodných štandardov uplatňovaných pri predaji elektrickej energie; (ii) dojednania, ktoré by spôsobovali porušenie povinnosti účastníka konania dodržiavať pri vykonávaní regulovanej činnosti primeranosť vynaložených nákladov. Cena za dodávku elektrickej energie je stanovená na základe trhových cien vyplývajúcich z verejného obstarávania ako najvýhodnejšia z ponúknutých obchodných cien. Ceny fakturované účastníkovi konania nie sú nijako navyšované. Daná skutočnosť je v prospech účastníka konania nad rámec štandardných podmienok, ako je obvyklé; (iii) dojednania o neprimeranom právnom následku za porušenie povinnosti regulovaného subjektu. V zmluve bola dohodnutá zmluvná pokuta za porušenie povinností obidvoch strán zmluvy, pričom zmluvná pokuta zaťažujúca účastníka konania bola dohodnutá v rámci bežných obchodných štandardov, a to vo výške x,xx % za každý deň omeškania účastníka konania s úhradou dlžnej sumy na základe riadne vystavenej faktúry; (iv) dojednania, ktoré by umožňovali druhej zmluvnej strane jednostranne ukončiť zmluvu; (v) ustanovenia, ktoré by boli nezlučiteľné s právom Európskej únie alebo s politikami Európskej únie. Práve naopak, uzavretím zmluvy účastník konania podporil spotrebu elektrickej energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie, čím prispel k napĺňaniu cieľov stanovených Smernicou (EÚ) 2018/2001 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov, a dodržaniu Rámca politik v oblasti klímy a energetiky na obdobie rokov 2020 až 2030. Zmluva špecifikuje dodávku elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Cieľom je vyprodukovať čo najvyšší objem bioplynu, následne vyrobiť a spotrebovať vyrobenú elektrickú energiu v procese čistenia odpadových vôd. To má jednoznačný pozitívny vplyv na využitie obnoviteľných zdrojov (požiadavka Smernice (EÚ) 2018/2001) a v zásadnej miere taktiež pozitívny ekonomický dopad vo forme zníženia nákladov na elektrickú energiu.

17. Účastník konania ďalej uviedol, že spoločnosť xxxxxxxx je dcérskou spoločnosťou účastníka konania, pričom účastník konania je jediným akcionárom v spoločnosti xxxxxxxx. Účastník konania má teda úplnú kontrolu nad spoločnosťou xxxxxxxx a zmluvu môže kedykoľvek, podľa potreby, ukončiť, napríklad, aj dohodou bez ohľadu na možnosti skončenia zmluvy upravené priamo v zmluve alebo vyplývajúce zo skutočnosti, že zmluva by mohla byť neschválená úradom.
18. K spôsobu konania účastník konania uviedol, že nepredloženie zmluvy nebolo z jeho strany úmyselným konaním. K nepredloženiu zmluvy došlo opomenutím. V rozhodujúcom období účastník konania riešil nanajvýš exponovanú a akútnu otázku ukončenia problematického a nevýhodného obchodného vzťahu so spoločnosťou xxxxx xxxxxxxx, x. x., xxxxxxxx xx, xxx xx xxxxxxxxxx, xxx: xx xxx xxx (ďalej len „xxxxxx xxxxxxxx“), ktorá bola z časového aj personálneho hľadiska veľmi náročná, a ktorá nakoniec rezultovala zlúčením xxxxx xxxxxxxx s účastníkom konania. Naviac, v danom čase účastník konania vynakladal zvýšenú pozornosť a energiu na zabezpečenie riadnej prevádzky podniku v neľahkých podmienkach pandémie Covid 19, pri nedostatku zamestnancov v reálnom pracovnom výkone pre vtedy účinné protipandemické opatrenia a vysokú mieru práceneschopnosti.
19. Účastník konania v nadväznosti na odôvodnenie rozhodnutia ďalej uviedol, že predloženie zmluvy na schválenie nebol jednoduchý administratívny úkon, ako uviedol prvostupňový orgán, keďže účastník konania je, okrem samotného predloženia zmluvy, podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. povinný preukázať, že podmienky zmluvy o poskytovaní služieb zodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku.
20. K času trvania protiprávneho stavu účastník konania uviedol, že správny delikt, ktorého sa dopustil, nie je trvácim deliktom (§ 122 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov *per analogiam iuris*). Správny delikt bol spáchaný a dokonaný tým, že do 31. januára 2021 účastník konania nepredložil úradu zmluvu na schválenie. Tvrdenie úradu o tom, že protiprávny stav trvá („Teda regulovaný subjekt nepredložil úradu na schválenie zmluvu uzatvorenú pred 01. 11. 2020 podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., pričom tak nekonal ani pri uzatváraní dodatkov k zmluve po 31. 01. 2021, a nekonal tak ani dodatočne po obdržaní oznámenia o začatí správneho konania listom č. 13003/2024/BA z 20. 03. 2024, doručeným regulovanému subjektu 21. 03. 2024, a to aj napriek tomu, že bol zo strany úradu oznámením o začatí správneho konania upozornený na porušenie platnej právnej úpravy. Správny orgán uvádza, že protiprávny stav trvá od 01. 02. 2021, pričom v čase vydania tohto rozhodnutia pretrváva.“) je vo vzťahu k určovaniu výšky pokuty nepodstatné. Dodatočné nepredloženie zmluvy na schválenie preto nemôže úrad vyhodnotiť v neprospech účastníka konania a čas trvania správneho deliktu nemôže byť príťažujúcou okolnosťou pri určovaní výšky pokuty.
21. K následkom protiprávneho stavu účastník konania uviedol, že samotný úrad v rozhodnutí potvrdil, že správny delikt nemal žiadne negatívne následky. Úrad výslovne uviedol „Správny orgán uvádza, že spáchaním správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia nebola spôsobená škoda na strane žiadnych tretích subjektov.“ Táto skutočnosť musí mať vplyv na určenie výšky pokuty.
22. Ďalej účastník konania v odvolaní uviedol, že úrad pri určovaní výšky pokuty vychádzal aj zo sumy uhradenej na základe zmluvy účastníkom konania spoločnosti xxxxxxxx v roku xxxx. Vychádzal pritom zo sumy xx xxx xxx,- eur a zmluvnú pokutu určil vo výške x,x % z tejto sumy. Táto skutočnosť však podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. vôbec nemá mať vplyv na určovanie výšky pokuty. Úrad v odôvodnení rozhodnutia uviedol: „Uloženú

pokutu za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 150 000,- eur, ktorá predstavuje 1,5 % z maximálne možnej zákonom ustanovenej sadzby, považuje správny orgán za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči regulovanému subjektu. Správny orgán uvádza, že ustanovenie hornej hranice zákonom ustanovenej sadzby za spáchaný správny delikt vo výške ako je uvedená v § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z., vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť, ako aj úmysel zákonodarcu účinne sankcionovať regulované subjekty za dopustenie sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z.“ Úrad však nezobral do úvahy, že dolná hranica ustanovenej sadzby v § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. je iba 500,- eur. Táto skutočnosť práve naopak vyjadruje, že nie všetky správne delikty majú tak významnú spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Úrad v odôvodnení rozhodnutia presvedčivo nevysvetlil, prečo práve správny delikt účastníka konania má takú vysokú spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť, že si vyžadoval uloženie tak vysokej sankcie, ktorá predstavuje 300-násobok minimálnej hranice ustanovenej sadzby, najmä s prihliadnutím na nízku závažnosť správneho deliktu a neexistujúce negatívne následky správneho deliktu, ako je argumentované vyššie.

23. Účastník konania taktiež uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 správneho poriadku premieta do zákonnej úpravy jeden z princípov právneho štátu a síce zásadu legitímnych očakávaní. Túto zásadu však úrad porušil. V rozhodnutí č. 0058/2017/K z 18. decembra 2017 úrad uložil podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia úhrnnú pokutu iba vo výške 38 000,- eur, a to za spáchanie až 18 správnych deliktov. Dva z týchto správnych deliktov boli dokonca správne delikty podľa rovnakého ustanovenia, ako správny delikt účastníka konania, a to § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. V ďalšom rozhodnutí č. 0044/2024/K z 30. novembra 2023 úrad uložil podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia úhrnnú pokutu iba vo výške 4 000,- eur, a to za spáchanie dvoch správnych deliktov. Správne delikty pritom spočívali v porušení ustanovení nariadení Európskeho parlamentu a Rady, teda v určitom ohľade závažnejšie správne delikty so závažnejšími následkami, ako správny delikt účastníka konania.
24. Účastník konania uviedol, že úrad v odôvodnení rozhodnutia nevysvetlil, prečo uložil mnohonásobne vyššiu pokutu za jeden správny delikt, ak za viacero správnych deliktov rovnakej alebo aj vyššej závažnosti ukladal oveľa nižšie pokuty. Ako je zrejmé z predchádzajúcich rozhodnutí, úrad spravidla za jeden správny delikt podobnej povahy ukladal pokutu vo výške približne 2 000,- eur. V prípade účastníka konania však úrad za jeden správny delikt uložil pokutu vo výške 150 000,- eur. Postupom úradu tak došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 3 ods. 5 správneho poriadku.
25. V závere rozhodnutia účastník konania uviedol, že pokuta vo výške uloženej napadnutým rozhodnutím je neospravedliteľným zásahom do vlastníckeho práva účastníka konania. Úrad neprihliadol najmä na to, že správny delikt má objektívne aj v konkrétnej veci veľmi nízku závažnosť, podmienky zmluvy zodpovedali podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku, správnym deliktom nebola spôsobená škoda tretej osobe, účastník konania správny delikt nespôsobil úmyselne, absentovali tu akékoľvek priťažujúce okolnosti. Úrad konal v rozpore so zásadou legitímnych očakávaní. Všetky tieto okolnosti úrad nezobral do úvahy pri rozhodovaní o uložení pokuty a jej výšky. Pokutu uložil v extrémnom rozpore s princípom proporcionality. Porušil tým § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. a § 3 ods. 1, 2 a 5 a § 32 ods. 1 správneho poriadku a tým, že tieto skutočnosti nepremietol do odôvodnenia rozhodnutia, porušil aj § 47 ods. 3 správneho poriadku.

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti účastník konania považuje rozhodnutie za nezákonné a nesprávne. Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil a pokutu účastníkovi konania neudelil, alebo aby rozhodnutie zmenil tak, že pokutu zníži na 500,- eur, alebo aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil úradu na nové prejednanie a rozhodnutie.
27. Účastník konania v doplnení odvolania z 24. mája 2024 uviedol, že hoci namieta výšku pokuty, nijako tým nespochybňuje skutočnosť, že sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z., pričom ďalej uviedol, že správny delikt spáchal neúmyselne a jeho spáchanie ľutuje. Účastník konania uviedol, že zároveň s týmto doplnením odvolania podáva na úrad návrh na schválenie návrhu zmluvy o dodávke elektrickej energie medzi ním a spoločnosťou xxxxxxxx.

III. Druhostupňové konanie

28. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
29. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
30. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
31. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
32. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
33. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
34. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.*

35. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
36. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
37. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj skutočnosti uvedené v odvolaní.
38. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza kópia zmluvy o dodávke elektriny uzatvorenej medzi účastníkom konania a spoločnosťou xxxxxxxx z xx. xxxxxxxx xxxx a kópia dodatku č. 1, dodatku č. 2, dodatku č. 3, dodatku č. 4 a dodatku č. 5 k uvedenej zmluve.
39. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením ev. č. 13003/2024/BA z 20. marca 2024 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
40. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza zápisnica z nazretia účastníka konania do spisu dňa 27. marca 2024, žiadosť účastníka konania o predĺženie lehoty na vyjadrenie z 27. marca 2024, odpoveď prvostupňového orgánu na žiadosť o predĺženie lehoty z 28. marca 2024, vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania z 05. apríla 2024 a rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia.
41. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania zo 07. mája 2024, doplnenie odvolania účastníka konania z 24. mája 2024, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z 31. mája 2024 a upovedomenie z 31. mája 2024 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
42. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie ev. č. 24921/2024/BA z 10. júna 2024, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhovať jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 11. júna 2024.

43. Účastník konania sa dňa 11. júna 2024 dostavil do sídla úradu za účelom nahliadnutia do spisu vedeného prvostupňovým orgánom a spisu vedeného odvolacím orgánom, a oboznámenia sa s ich obsahmi.
44. Účastník konania listom doručeným odvolaciemu orgánu dňa 14. júna 2024 požiadal odvolací orgán o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia do 28. júna 2024. Odvolací orgán listom ev. č. 26827/2024/BA z 19. júna 2024 súhlasil s navrhovaným predĺžením lehoty na vyjadrenie do 28. júna 2024.
45. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu dňa 28. júna 2024 vyjadrenie, v ktorom opakovane uviedol, že pochybenie, ktorého sa dopustil tým, že úradu nepredložil zmluvu o dodávke elektriny z xx. xxxxxxxx xxxx v súlade s § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., ľutuje a koná tak, aby ho napravil, a to tým, že inicioval konanie na úrade podľa § 29 ods. 8 zákona č. 250/2012 Z. z. o schválenie novej zmluvy so spoločnosťou xxxxxxxx. Ďalej účastník konania uviedol, že dňa 11. júna 2024 bol zástupca účastníka konania nahliadnuť do administratívneho spisu, v ktorom sa nachádzalo stanovisko prvostupňového orgánu z 31. mája 2024. K vyjadreniu prvostupňového orgánu k niektorým bodom odvolania účastník konania uviedol nasledovné:
- „Vyjadrenie k bodu 25 odvolania: tvrdenie, že práve konanie spoločnosti bolo dôvodom prijatia novely zákona, nie je bez ďalšieho relevantným argumentom pre hodnotenie závažnosti správneho deliktu. Rozhodujúca je skutočnosť, a potvrdil to aj ORV, že spáchaním deliktu neboli spôsobené žiadne negatívne následky. Irelevantný je z rovnakého hľadiska aj odkaz na výšku straty spoločnosti a výšku zisku xxxxxxxx. ORV nevysvetlil, ako tieto skutočnosti súvisia so závažnosťou deliktu.*
- Vyjadrenie k bodu 27 odvolania: ORV uvádza, že nie je úlohou spoločnosti hodnotiť výhodnosť zmluvy. Podstatou schvaľovania Zmluvy nie je hodnotiť jej výhodnosť alebo nevýhodnosť. Spoločnosť to ani nerobila. Podstatou schvaľovania Zmluvy je vyhodnotenie, či podmienky Zmluvy zodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku. Spoločnosť trvá na tom, že podmienky Zmluvy podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku zodpovedajú a v bode 27 podrobne vysvetlila, prečo to tak je.*
- ORV ďalej tvrdí, že vodárenské spoločnosti šetria náklady na nákup elektriny tým, že pre čistiarne odpadových vôd využívajú elektrinu vyrobenú z bioplynu, ktorý vzniká pri spracovaní kalov na čistiarniach odpadových vôd, a preto postup zvolený spoločnosťou nie je výhodný. ORV teda dospel k záveru, že nákup elektriny od xxxxxxxx, prostredníctvom ktorej spoločnosť v podstate realizuje postup uvedený v predchádzajúcej vete, nie je výhodný, oproti tomu, ak by elektrinu vyrábala spoločnosť sama. Pri realizácii tejto činnosti samotnou spoločnosťou by jej však nepochybne vznikali náklady, ktoré by, napríklad, mohli byť aj vyššie, ako sú náklady na nákup tejto elektriny od xxxxxxxx. Práve preto by bolo vhodné, aby ORV vysvetlil, na základe akých informácií, podkladov alebo analýz dospel k záveru, že postup zvolený spoločnosťou nie je výhodný. V opačnom prípade je toto tvrdenie nepreskúmateľné.*
- Vyjadrenie k bodu 34 odvolania: ORV tvrdí, že negatívne následky deliktu nenastali z dôvodu, že v cenových konaniach im ORV zabránil. To je však zmyslom cenových konaní, a práve preto je závažnosť deliktu nízka, pretože jeho prípadným negatívnym následkom môže ÚRSO zabrániť práve v cenových konaniach. Tvrdenie ORV by tak malo byť vykladané v prospech spoločnosti a v prospech zníženia pokuty.“*
- Účastník konania uviedol, že vzhľadom na uvedené, na absenciu akýchkoľvek negatívnych následkov deliktu, udelenú pokutu, a to ani v prípade jej zníženia na 100 000,- eur, nepovažuje za primeranú. Účastník konania uviedol, že prvostupňový orgán tvrdí, že pokuta v nižšej výške ako 100 000,- eur by neplnila represívnu ani preventívnu funkciu. Z dlhodobej praxe úradu v oblasti elektriny je však zrejmé, že pokuty v rádovo oveľa

menších výškach považuje za dostatočne odstrašujúce a efektívne. Prvostupňový orgán presvedčivo nevysvetlil, v čom je tento prípad tak veľmi odlišný, že je potrebné udeliť pokutu rádovo 50 násobne vyššiu, ako je to v ostatných prípadoch. Účastník konania opakovane uviedol, že si je vedomý svojho pochybenia a oľutoval ho. Pochybenie nastalo neúmyselne a účastník konania intenzívne pracuje na jeho náprave. Je teda zrejmé, že nie je nevyhnutné udeľovať účastníkovi konania vysokú pokutu za účelom prevencie.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

46. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
47. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
48. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
49. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
50. Podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. *zmluvy o poskytovaní služieb podľa § 29 ods. 6 uzatvorené pred 1. novembrom 2020 je regulovaný subjekt, ktorý vykonáva regulovanú činnosť v tepelnej energetike alebo vo vodnom hospodárstve, povinný predložiť na schválenie úradu najneskôr do 31. januára 2021. Úrad schváli zmluvu o poskytovaní služieb, ak regulovaný subjekt preukáže, že podmienky zmluvy o poskytovaní služieb zodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku, inak úrad zmluvu o poskytovaní služieb neschváli. Úrad pred rozhodnutím o neschválení zmluvy o poskytovaní služieb určí lehotu na odstránenie nedostatkov, ak je ich odstránenie možné. Dňom právoplatnosti rozhodnutia úradu o neschválení zmluvy o poskytovaní služieb vzniká účastníkom zmluvy právo odstúpiť od zmluvy.*
51. Podľa § 29 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. *regulovaný subjekt, ktorý vykonáva regulovanú činnosť v tepelnej energetike alebo vo vodnom hospodárstve a ktorý je obstarávateľom podľa osobitného predpisu, je povinný predložiť úradu na schválenie návrh zmluvy alebo návrh na zmenu zmluvy o poskytovaní služieb, prostredníctvom ktorej zabezpečuje vykonávanie regulovanej činnosti, ak ju na základe oprávnenia podľa osobitného predpisu má v úmysle uzatvoriť s prepojeným podnikom bez použitia postupov obstarávania; bez tohto schválenia nemožno zmluvu ani zmenu zmluvy o poskytovaní služieb uzatvoriť. Úrad schváli návrh zmluvy alebo návrh na zmenu zmluvy o poskytovaní služieb, ak regulovaný subjekt preukáže, že podmienky návrhu zmluvy alebo návrhu na zmenu zmluvy o poskytovaní služieb, zodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku,*

inak úrad návrh zmluvy alebo návrh na zmenu zmluvy o poskytovaní služieb, neschváli. Úrad pred rozhodnutím o neschválení návrhu zmluvy alebo návrhu na zmenu zmluvy určí lehotu na odstránenie nedostatkov, ktoré vedú k takémuto rozhodnutiu úradu, ak je ich odstránenie možné.

52. Podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nevyhlási na zákazku, ktorej predpokladaná hodnota je vyššia ako 100 000 eur a ktorú neobstaráva podľa osobitného predpisu, obchodnú verejnú súťaž podľa § 29 ods. 3 alebo nesplní povinnosti podľa § 29 ods. 2, 4, 5 alebo 6 alebo podľa § 45f ods. 2.*
53. Podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 10 000 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. o), r), z), ab), ad) a aj).*
54. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
55. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. uložil pokutu vo výške 150 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z.
56. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
57. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť,

či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútitel'né exekúciou.

58. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
59. Účastník konania v odvolaní ani v jeho doplnení nespochybňoval skutočnosť, že sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z., avšak namietal výšku uloženej pokuty.
60. Odvolací orgán k skutočnostiam uvedeným v odvolaní uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
61. Odvolací orgán dodáva, že v prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nebdanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb, ktoré sú postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosti uvedené v odvolaní a v jeho doplnení nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt.
62. Účastník konania porušil povinnosť podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia.
63. K návrhu účastníka konania, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a pokutu účastníkovi konania neudelil, odvolací orgán uvádza, že analogické aplikovanie upustenia

od potrestania podľa § 40 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) je v predmetnom prípade absolútne vylúčené, pretože o analogické použitie zákona ide vtedy, ak zákon nejakú problematiku neupravuje a príslušný orgán môže odkázať na podobné (analogické) použitie inej normy na daný prípad. Avšak v predmetnom prípade sa nejedná o situáciu, ktorá by zákonodarcom nebola upravená. Ustanovenie § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť účastníka konania, ustanovenie § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne deklaruje správny delikt za porušenie uvedenej povinnosti a navyše aj ustanovenie § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. je obligatórny ustanovením, v zmysle ktorého je úrad povinný uložiť pokutu účastníkovi konania v prípade, že sa dopustí spáchania správneho deliktu.

64. Účastník konania v odvolaní uviedol, že úrad mal pri určovaní výšky pokuty prihliadnuť na povahu a závažnosť spáchaného deliktu a význam chráneného záujmu, a že bol povinný zohľadniť všetky ďalšie okolnosti relevantné pre určenie výšky pokuty bez ohľadu, či ich zákon výslovne uvádza, vrátane zásad trestného konania podľa zákona č. 300/2005 Z. z. a zásad ukladania trestov podľa zákona č. 300/2005 Z. z., ktoré sa analogicky uplatňujú v správnom trestaní.
65. K uvedenému odvolací orgán opakovane uvádza, že o analogické použitie zákona ide výlučne vtedy, ak zákon nejakú problematiku neupravuje a príslušný orgán môže odkázať na podobné (analogické) použitie inej normy na daný prípad. Avšak v prípade určenia zákonných kritérií, na ktoré je správny orgán povinný pri ukladaní pokuty prihliadnuť, sa nejedná o situáciu, ktorá by zákonodarcom nebola upravená. Ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. jednoznačne vymedzuje povinnosť správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuť najmä na spôsob, čas trvania, následky protiprávneho stavu a na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
66. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
67. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
68. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu

prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Naviac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

69. Odvolací orgán uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.
70. Ďalej odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.
71. Odvolací orgán ďalej uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak

regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

72. Pre uloženie pokuty za spáchaný delikt uvedený vo výroku rozhodnutia je teda podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
73. Účastník konania v odvolaní uviedol, že správny orgán je povinný sa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadať so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie, najmä tými, na ktoré poukázal účastník konania, iba tak je aj materiálne naplnené právo účastníka konania na jeho obhajobu.
74. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
75. Odvolací orgán poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 226/03 z 12. mája 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 z 23. júna 2004 a sp. zn. II. ÚS 36/2010 zo 04. mája 2010 a ďalšie, podľa ktorých nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom (*per analogiam* správnym orgánom) podrobná odpoveď, a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaná s ohľadom na okolnosti každého prípadu.
76. Rovnako podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003 všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (*per analogiam* správneho orgánu), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.
77. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán nebol povinný vysporiadať sa a reagovať na každý jeden aj nepodstatný argument predložený účastníkom konania v rámci prvostupňového konania. Prvostupňový orgán bol povinný argumentačne sa vyrovnávať s podstatnými argumentami účastníka konania, nie je povinnosťou správneho orgánu zaoberať sa každou jednotlivou námietkou. Odvolací orgán ďalej zdôrazňuje, že účastník konania sa v rámci prvostupňového konania vyjadril podaním doručeným 05. apríla 2024, v ktorom nerozporoval dopustenie sa správneho deliktu, poukázal na dôvody a spôsob porušenia povinnosti podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. z jeho strany a ďalej uviedol presvedčenie, že ak by aj zmluvu do 31. januára 2021 na schválenie úradu predložil, úrad by ju schválil, pričom však nijakým spôsobom nepreukázal splnenie podmienok pre schválenie zmluvy podľa zákona č. 250/2012 Z. z.

78. Odvolací orgán ďalej uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaného správneho deliktu. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
79. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
80. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
81. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
82. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

83. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z.
84. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na skutočnosť, že v čase, kedy mal účastník konania predložiť úradu zmluvu o poskytovaní služieb na schválenie, teda v čase od 01. novembra 2020 do 31. januára 2021, prebiehala pandémia Covid 19, avšak prvostupňový orgán zároveň poukázal na skutočnosť, že uvedená povinnosť účastníka konania predstavovala jednoduchý administratívny úkon, a to predložiť úradu prostredníctvom Ústredného portálu štátnej správy alebo v listinnej forme kópiu Zmluvy o dodávke elektriny uzatvorenej xx. xxxxxxxx xxxx a jej dodatkov č. 1 až 3 uzatvorených pred 01. novembrom 2020. Prvostupňový orgán zdôraznil, že účastník konania následne k uvedenej zmluve uzatvoril ďalšie dodatky, dodatok č. 4 uzatvorený xx. xxxxxxxx xxxx a dodatok č. 5 uzatvorený xx. xxxxxxxx xxxx, ktoré v zmysle § 29 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. taktiež podliehajú schvaľovaniu zo strany úradu, pričom účastník konania nepredložil úradu ani tieto dodatky. Teda účastník konania nepredložil úradu na schválenie zmluvu uzatvorenú pred 01. novembrom 2020 podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., pričom tak nekonal ani pri uzatváraní dodatkov k zmluve po 31. januári 2021, a nekonal tak ani dodatočne po obdržaní oznámenia o začatí správneho konania listom č. 13003/2024/BA z 20. marca 2024, doručeným účastníkovi konania 21. marca 2024, a to aj napriek tomu, že bol zo strany úradu oznámením o začatí správneho konania upozornený na porušenie platnej právnej úpravy. Prvostupňový orgán uviedol, že protiprávny stav trval od 01. februára 2021, pričom v čase vydania rozhodnutia pretrvával.
85. Prvostupňový orgán uviedol, že spáchaním správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia nebola spôsobená škoda na strane žiadnych tretích subjektov. V prípade uvedeného správneho deliktu ide síce o administratívne pochybenie účastníka konania, avšak v tomto prípade ide o porušenie povinnosti, ktorej cieľom je zabezpečiť objektivitu a transparentnosť výkonu regulovaných činností.
86. Regulovaná činnosť vo vodnom hospodárstve, ktorá zahŕňa výrobu, distribúciu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom a odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou, je nepochybne činnosťou vykonávanou vo verejnom záujme, o čom svedčí aj významný podiel verejného (komunálneho) vlastníctva v rámci vodárenskej a kanalizačnej infraštruktúry a existujúca pôsobnosť úradu v spojení s jeho kompetenciami, ktoré sú mu zverené zákonom č. 250/2012 Z. z. Účelom povinností regulovaných subjektov predkladať úradu zmluvy na schválenie podľa § 29 ods. 6 v spojení s § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. je zabezpečenie vyššej miery kontroly hospodárenia vodárenských spoločností pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní služieb na účely zabezpečovania regulovanej činnosti vo vodnom hospodárstve, ktoré sú uzatvárané mimo proces verejného obstarávania, s cieľom zvýšenia transparentnosti pri uzatváraní takýchto zmlúv a zvýšenia miery spoločenskej zodpovednosti regulovaných subjektov. Prvostupňový orgán uviedol, že uvedené však nekonaním účastníka konania nemohlo byť naplnené.
87. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti pri vykonávaní regulovanej činnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených právnymi predpismi.
88. Prvostupňový orgán uviedol, že účastník konania, ktorý dlhodobo vykonáva činnosti vo vodnom hospodárstve, si vo svojom postavení významného regulovaného subjektu

vo vodnom hospodárstve musí byť vedomý nie len svojich práv, ale aj všetkých svojich povinností z tohto vyplývajúcich, a taktiež mu musí byť zrejmé, že v tejto oblasti úrad ako regulačný orgán, dbá o dôsledné dodržiavanie platnej legislatívy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví.

89. Ďalej prvostupňový orgán uviedol, že dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Prvostupňový orgán dodal, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.
90. Prvostupňový orgán zároveň uviedol, že účastník konania vykonáva činnosti vo vodnom hospodárstve, pričom podmienkou na vykonávanie uvedených činností je určenie odborného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie vodohospodárskych činností pri prevádzkovaní verejných vodovodov a verejných kanalizácií podľa platnej právnej úpravy, to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania sa tak zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu odborného zástupcu je zabezpečiť odborný a právom aprobovaný výkon činností vo vodnom hospodárstve zo strany účastníka konania.
91. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. prihliadol na skutočnosť, že účastník konania sa správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia nedopustil opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že v prípade spáchaného správneho deliktu nejde o prvé porušenie platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví zo strany účastníka konania. Napadnuté rozhodnutie predstavuje tretie rozhodnutie, ktorým je účastníkovi konania uložená pokuta za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z.
92. Zároveň prvostupňový orgán poukázal na skutočnosť, že samotné znenie dôvodovej správy k zákonu č. 276/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, ktorým boli doplnené povinnosti regulovaných subjektov pôsobiacich vo vodnom hospodárstve predkladať úradu na schválenie zmluvy o poskytovaní služieb, poukázala na výsledky kontroly Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky zameranej na kontrolu hospodárenia vodárenských spoločností z novembra 2019, v rámci ktorej boli zistené závažné nedostatky pri zadávaní zákaziek na poskytovanie služieb súvisiacich s prevádzkou, údržbou a opravami verejnej vodárenskej a kanalizačnej infraštruktúry v Slovenskej republike. Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky osobitne upozornil na zjavnú nevýhodnosť zmluvy o poskytovaní služieb uzavretej medzi jednou z najväčších vodárenských spoločností v Slovenskej

republike, ktorou je práve účastník konania, a jej dcérskou spoločnosťou, ktorá spôsobila odčerpávanie nemalého objemu finančných prostriedkov v prospech súkromného akcionára dcérskej spoločnosti, pričom uvedená zmluva nebola výsledkom verejného obstarávania z dôvodu uplatnenia zákonnej výnimky. Teda, účastník konania porušil povinnosť predložiť úradu na schválenie zmluvu o poskytovaní služieb vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z., ktorá bola zákonodarcom ustanovená vo všeobecne záväznom právnom predpise okrem iného v nadväznosti na výsledky kontroly Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky, ktorý osobitne upozornil práve na hospodárenie účastníka konania a uzatváranie zmlúv o poskytovaní služieb mimo verejného obstarávania.

93. Ďalej prvostupňový orgán uviedol, že dôležitosť a účelnosť predkladania zmlúv o poskytovaní služieb na účely zabezpečovania regulovaných činností na schválenie úradu potvrdzuje aj skutočnosť, že náklady regulovaných subjektov súvisiace s uvedenými zmluvami vstupujú ako oprávnené náklady do výpočtov maximálnych cien za výkon regulovaných činností vo vodnom hospodárstve, ktoré hradia odberatelia pitnej vody a producenti odpadovej vody, pričom cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom resp. producentom bezpečnú a spoľahlivú dodávku regulovaných činností a s nimi súvisiace služby za spravodlivé ceny.
94. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.
95. K argumentom účastníka konania, že sa nestotožňuje s tvrdením prvostupňového orgánu, že účelom § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. je zvýšenie transparentnosti, pretože toto nevyplýva ani z dôvodovej správy ani z obsahu tohto ustanovenia, a že cieľ zabezpečiť dostatočnú kontrolu zmlúv nie je efektívne dosiahnutý, keďže aj po kontrole a neschválení úradom môže zmluva platiť ďalej, odvolací orgán uvádza nasledovné.
96. Odvolací orgán sa plne stotožňuje s argumentáciou prvostupňového orgánu, ktorý uviedol, že *„Regulovaná činnosť vo vodnom hospodárstve, ktorá zahŕňa výrobu, distribúciu a dodávku pitnej vody verejným vodovodom a odvádzanie a čistenie odpadovej vody verejnou kanalizáciou, je nepochybne činnosťou vykonávanou vo verejnom záujme, o čom svedčí aj významný podiel verejného (komunálneho) vlastníctva v rámci vodárenskej a kanalizačnej infraštruktúry a existujúca pôsobnosť úradu v spojení s jeho kompetenciami, ktoré sú mu zverené zákonom č. 250/2012 Z. z. Účelom povinností regulovaných subjektov predkladať úradu zmluvy na schválenie podľa § 29 ods. 6 v spojení s § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. je zabezpečenie vyššej miery kontroly hospodárenia vodárenských spoločností pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní služieb na účely zabezpečovania regulovanej činnosti vo vodnom hospodárstve, ktoré sú uzatvárané mimo proces verejného obstarávania, s cieľom zvýšenia transparentnosti pri uzatváraní takýchto zmlúv a zvýšenia miery spoločenskej zodpovednosti regulovaných subjektov.“* Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán poukázal na účel povinností regulovaných subjektov podľa § 29 ods. 6 v spojení s § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. Účelom predkladania návrhu zmlúv na schválenie podľa § 29 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. je nepochybne zvýšenie miery kontroly hospodárenia vodárenských spoločností pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní služieb mimo proces verejného obstarávania, teda s cieľom zvýšenia transparentnosti pri uzatváraní týchto zmlúv. Transparentnosť pri takto uzatváraných zmluvách sa

preukazuje úradu v rámci konania o schválení návrhu zmluvy, pričom regulovaný subjekt je povinný preukázať, že podmienky návrhu zmluvy alebo návrhu na zmenu zmluvy o poskytovaní služieb, zodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku. Dôvodom schvaľovania návrhu zmlúv úradom je práve skutočnosť, že regulovaný subjekt má v úmysle uzatvoriť zmluvu o poskytovaní služieb s prepojeným podnikom bez použitia postupov obstarávania podľa platnej právnej úpravy, ktorého výsledkom je transparentné, efektívne a hospodárne využitie verejných prostriedkov. Odvolací orgán zdôrazňuje, že bez schválenia návrhu zmluvy úradom v zmysle § 29 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. nemožno zmluvu ani zmenu zmluvy o poskytovaní služieb uzatvoriť.

97. Vo vzťahu k zmluvám uzatvoreným pred 01. novembrom 2020 sa v § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. ustanovil proces dodatočného preskúmania obsahu zmlúv, pričom úrad zmluvu neschváli z dôvodu, ak podmienky zmluvy nezodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku, teda úrad posudzuje transparentnosť, efektívnosť a hospodárnosť podmienok uzatvorenej zmluvy. Právnym následkom neschválenia zmluvy zo strany úradu je právo účastníkov zmluvy odstúpiť od takejto zmluvy, ktorá nespĺňa podmienky obvyklé v bežnom obchodnom styku. Odvolací orgán má za to, že cieľom procesu dodatočného schválenia resp. neschválenia zmluvy o poskytovaní služieb je taktiež transparentnosť zmluvných vzťahov regulovaných subjektov, ktorých eminentným záujmom regulovaných subjektov by malo byť hospodárne a efektívne využívanie prostriedkov, a to obzvlášť v prípade, keď náklady súvisiace s uzatvorenými zmluvami vstupujú do výpočtu cien za výkon regulovaných činností. Uvedeným by mala byť rovnako zvýšená miera spoločenskej zodpovednosti regulovaných subjektov, keďže ceny za výkon regulovaných činností vo vodnom hospodárstve sú uplatňované voči koncovým odberateľom pitnej vody resp. producentom odpadovej vody. Zároveň je potrebné uviesť, že transparentné, efektívne, a hospodárne využívanie finančných prostriedkov v rámci uzatvárania zmlúv o poskytovaní služieb, ktoré vstupujú do cien za regulované činnosti, by mali byť v záujme práve účastníka konania, keďže ide o činnosti vykonávané vo verejnom záujme, o čom svedčí aj skutočnosť, že hlavným akcionárom účastníka konania je mesto Bratislava.
98. K argumentu účastníka konania, že nebezpečnosť správneho deliktu za porušenie povinnosti podľa § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. je nízka, keďže úrad výšku ekonomicky oprávnených nákladov môže ovplyvniť v konaniach o cenovej regulácii, odvolací orgán uvádza, že uvedené tvrdenie považuje za zavádzajúce a účelové. Ako bolo vyššie uvedené, cieľom schvaľovania zmlúv podľa § 29 ods. 6 a § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. je zabezpečenie vyššej miery kontroly hospodárenia vodárenských spoločností pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní služieb na účely zabezpečovania regulovanej činnosti vo vodnom hospodárstve, ktoré sú uzatvárané mimo proces verejného obstarávania, s cieľom zvýšenia transparentnosti pri uzatváraní takýchto zmlúv a zvýšenia miery spoločenskej zodpovednosti regulovaných subjektov. Tým, že účastník konania nepredložil úradu na chválenie zmluvu o poskytovaní služieb, táto nebola zo strany úradu preskúmaná z hľadiska dodržania podmienok obvyklých v bežnom obchodnom styku ako aj z hľadiska primeranosti vynaložených nákladov. V prípade, že si regulovaný subjekt v rámci konania o cenovej regulácii uplatní náklady vyplývajúce zo zmluvy, ktorá nebola schválená úradom, úrad v rámci konania o cenovej regulácii musí vykázané náklady posúdiť, pričom na posúdenie uvedených nákladov musí požadovať predloženie podkladov súvisiacich so zmluvným vzťahom, a teda v rámci konania o cenovej regulácii musí úrad posudzovať kritéria uvedené v § 29 ods. 6 v spojení s § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z., čo výrazne komplikuje samotné konanie o cenovej regulácii a negatívne ovplyvňuje výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti

cenovej regulácie. Zároveň odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Ako už bolo vyššie v tomto rozhodnutí uvedené, už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Preto odvolací orgán považuje za právne nesprávne a účelové argumenty účastníka konania ohľadne nízkej nebezpečnosti správneho deliktu a oslabenej spoločenskej potrebe sankcionovania porušenia § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z.

99. K argumentom účastníka konania, že zmluva by úradom bola schválená, nakoľko jej podmienky zodpovedali podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku, odvolací orgán uvádza, že v rámci prvostupňového konania ani odvolacieho konania sa neposudzuje uvedená zmluva v zmysle splnenia podmienok podľa § 29 ods. 6 resp. § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. Naviac, účastník konania žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o splnení podmienok obvyklých v bežnom obchodnom styku. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosti uvedené účastníkom konania ohľadne obsahu zmluvy, nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil.
100. Odvolací orgán ďalej uvádza, že tvrdenia účastníka konania ohľadne jeho vzťahu so spoločnosťou xxxxxxxx, ktorá je jeho dcérskou spoločnosťou, ohľadne jeho možnosti zmluvu kedykoľvek podľa potreby ukončiť bez ohľadu na možnosti ukončenia zmluvy upravené priamo v zmluve, považuje za zavádzajúce a právne nesprávne. Odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania a spoločnosť xxxxxxxx sú samostatné subjekty, právnické osoby, ktoré konajú vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Na tomto mieste odvolací orgán uvádza, že argumentácia účastníka konania je oportunistická v tom zmysle, že keď sa mu to argumentačne hodí, použije ako argument, že vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť xxxxxxxx je jeho dcérskou spoločnosťou, tak „*zmluvu môže kedykoľvek, podľa potreby, ukončiť, napríklad aj dohodou bez ohľadu na možnosti skončenia zmluvy upravené priamo v zmluve...*“, a na druhej strane, keď sa mu hodí opak tohto tvrdenia, tak uvedie, že „*V rozhodujúcom období regulovaný subjekt riešil nanajvýš exponovanú a akútnu otázku ukončenia problematického a nevýhodného obchodného vzťahu so spoločnosťou xxxxx xxxxxxxx, a. s., xxxxxxxx xx, xxx xx xxxxxxxxxxxx, xxx: xx xxx xxx (ďalej len „xxxxx xxxxxxxx“), ktorá bola z časového aj personálneho hľadiska veľmi náročná...*“. Odvolací orgán dodáva, že spoločnosť xxxxx xxxxxxxx bola rovnako dcérskou spoločnosťou účastníka konania, teda tvrdenia účastníka konania o možnosti ukončenia zmluvného vzťahu so spoločnosťou xxxxxxxx podľa ľubovôle účastníka konania nie sú pravdivé ani právne správne.
101. K argumentom účastníka konania, že predloženie zmluvy na schválenie nie je jednoduchý administratívny úkon, keďže je potrebné preukázať, že podmienky zmluvy zodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku, odvolací orgán uvádza, že samotný účel schvaľovania zmlúv podľa zákona č. 250/2012 Z. z. predpokladá zodpovednosť regulovaných subjektov pri uzatváraní zmlúv mimo proces verejného obstarávania. Účastník konania, ako obozretný hospodár s dlhoročnými skúsenosťami v rámci výkonu regulovaných činností, by mal mať už pri samotnom uzatváraní zmluvného vzťahu

a príprave návrhu zmluvy zanalyzované podmienky obvyklé v bežnom obchodnom styku z hľadiska dodržania primeranosti vynaložených prostriedkov. Teda v rámci samotného predloženia zmluvy na schválenie úradu by pre účastníka konania nemalo byť problematické preukázanie splnenia podmienok zmluvy obvyklých v bežnom obchodnom vzťahu. Navyiac, odvolací orgán dodáva, že argumentácia účastníka konania sa javí ako oportunistická v nadväznosti na jeho presvedčenie uvedené v bode 27 odvolania, že zmluva by bola schválená, nakoľko jej podmienky zodpovedali podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku.

102. Účastník konania ďalej v odvolaní uviedol, že správny delikt bol spáchaný a dokonaný tým, že do 31. januára 2021 nepredložil zmluvu na schválenie úradu, a že tvrdenie prvostupňového orgánu o trvaní protiprávneho stavu je vo vzťahu k určovaniu výšky pokuty nepodstatné, pričom prvostupňový orgán nemôže dodatočne nepredloženie zmluvy na schválenie vyhodnotiť v neprospech účastníka konania a čas trvania nemôže byť priťažujúcou okolnosťou pri určovaní pokuty.
103. V nadväznosti na uvedené odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že čas trvania protiprávneho stavu je podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. jedným z taxatívne ustanovených kritérií pre určenie výšky pokuty, ktorý bol prvostupňový orgán povinný zohľadniť a posudzovať vždy a za každých okolností bez ohľadu na skutočnosť, či je v prospech alebo v neprospech účastníka konania. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania sa správneho deliktu dopustil tým, že do 31. januára 2021 nepredložil úradu na schválenie zmluvu uzatvorenú pred 01. novembrom 2020. Teda od 01. februára 2021 nastal protiprávny stav spôsobený spáchaním správneho deliktu zo strany účastníka konania, ktorý v čase vydania prvostupňového rozhodnutia pretrvával, keďže zmluva, ktorá mala byť predmetom schvaľovania, v znení jej dodatkov, ktoré taktiež neboli predložené na schválenie úradu, bola v čase vydania rozhodnutia platná. Odvolací orgán sa plne stotožňuje s tvrdením prvostupňového orgánu o čase trvania protiprávneho stavu, pričom ďalej uvádza, že prvostupňový orgán správne poukázal na skutočnosť, že účastník konania ani následne, po upozornení na porušenie platnej právnej úpravy, nepristúpil k náprave protiprávneho stavu. Odvolací orgán uvádza, že argumentácia účastníka konania ohľadne vyhodnotenia času trvania protiprávneho stavu zo strany prvostupňového orgánu je po vecnej aj právnej stránke nesprávna.
104. K argumentu účastníka konania, že správny delikt nemal žiadne negatívne následky, a že prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že spáchaním správneho deliktu nebola spôsobená škoda na strane žiadnych tretích subjektov, pričom táto skutočnosť musí mať vplyv na určenie výšky pokuty, odvolací orgán uvádza, že zo znenia odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového orgánu je zrejmé, že uvedenú skutočnosť, ako poľahčujúcu okolnosť, prvostupňový orgán zohľadnil. Odvolací orgán dodáva, že negatívne následky voči tretím stranám nenastali najmä z dôvodu, že úrad v rámci konania o cenovej regulácii, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie č. 0012/2024/V z 22. januára 2024, nezohľadnil pri výpočte maximálnych cien náklady na elektrickú energiu vyrobenú v kogeneračnej jednotke vo výške uvedenej účastníkom konania, ktoré vyplývali zo zmluvy v znení jej dodatkov, ktorá nebola predložená úradu na schválenie.
105. Zároveň odvolací orgán uvádza, že tvrdenie účastníka konania, že správny delikt nemal žiadne negatívne následky nie je pravdivé. Účastník konania zrejme nedopatrením prehliadol konštatovanie prvostupňového orgánu o negatívnych následkoch spáchania správneho deliktu tým, že uviedol „*V prípade uvedeného správneho deliktu ide síce o administratívne pochybenie regulovaného subjektu, avšak v tomto prípade ide o porušenie*

povinnosti, ktorej cieľom je zabezpečiť objektivitu a transparentnosť výkonu regulovaných činností.“, ďalej uviedol, že „...a existujúca pôsobnosť úradu v spojení s jeho kompetenciami, ktoré sú mu zverené zákonom č. 250/2012 Z. z. Účelom povinnosti regulovaných subjektov predkladať úradu zmluvy na schválenie podľa § 29 ods. 6 v spojení s § 45f ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z. je zabezpečenie vyššej miery kontroly hospodárenia vodárenských spoločností pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní služieb na účely zabezpečovania regulovanej činnosti vo vodnom hospodárstve, ktoré sú uzatvárané mimo proces verejného obstarávania, s cieľom zvýšenia transparentnosti pri uzatváraní takýchto zmlúv a zvýšenia miery spoločenskej zodpovednosti regulovaných subjektov. Uvedené však nekonaním regulovaného subjektu nemohlo byť naplnené.“, a taktiež, že „...dôležitosť a účelnosť predkladania zmlúv o poskytovaní služieb na účely zabezpečovania regulovaných činností na schválenie úradu potvrdzuje aj skutočnosť, že náklady regulovaných subjektov súvisiace s uvedenými zmluvami vstupujú ako oprávnené náklady do výpočtov maximálnych cien za výkon regulovaných činností vo vodnom hospodárstve, ktoré hradia odberatelia pitnej vody a producenti odpadovej vody, pričom cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom resp. producentom bezpečnú a spoľahlivú dodávku regulovaných činností a s nimi súvisiace služby za spravodlivé ceny.“ Odvolací orgán uvádza, že z uvedeného je zrejmé, že konaním, resp. nekonaním účastníka konania bol negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v zmysle jeho kompetencií zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z.

106. Účastník konania doručil 28. júna 2024 odvolaciemu orgánu vyjadrenie z 28. júna 2024 (ďalej len „vyjadrenie“), v ktorom reagoval na stanovisko prvostupňového orgánu pri postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
107. Účastník konania vo vyjadrení uviedol, že tvrdenie, že jeho konanie bolo dôvodom prijatia novely zákona č. 250/2012 Z. z., nie je argumentom pre hodnotenie závažnosti správneho deliktu, rovnako ako odkaz na výšku straty účastníka konania a výšku zisku spoločnosti xxxxxxxx, pričom dodal, že prvostupňový orgán nevysvetlil, ako uvedené skutočnosti súvisia so závažnosťou deliktu.
108. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní nehodnotil závažnosť spáchaného správneho deliktu, pričom odvolací orgán odkazuje na znenie tohto rozhodnutia vyššie, kde bolo účastníkovi konania v nadväznosti na jeho argumentáciu vysvetlené, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní poukázal na skutočnosť, že účastník konania porušil povinnosť predložiť úradu na schválenie zmluvu o poskytovaní služieb vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z., ktorá bola zákonodarcom ustanovená vo všeobecne záväznom právnom predpise okrem iného v nadväznosti na výsledky kontroly Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky, ktorý osobitne upozornil práve na hospodárenie účastníka konania a uzatváranie zmlúv o poskytovaní služieb mimo verejného obstarávania, čo však nebolo prvostupňovým orgánom v rozhodnutí vyhodnotené ako priťažujúca okolnosť. Odvolací orgán zároveň uvádza, že prvostupňový orgán uviedol skutočnosti namietané účastníkom konania vo svojom stanovisku v rámci postúpenia odvolania odvolaciemu orgánu v reakcii na argumentáciu účastníka konania uvedenú v odvolaní. Uvedená argumentácia nie je uvedená v napadnutom rozhodnutí.

109. Účastník konania vo vyjadrení uviedol, že trvá na tom, že podmienky zmluvy zodpovedajú podmienkam obvyklým v bežnom obchodnom styku a že v bode 27 odvolania podrobne vysvetlil, prečo to tak je. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že odkazuje na svoju argumentáciu uvedenú vyššie v tomto rozhodnutí a opakovane uvádza, že účastník konania žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o splnení podmienok obvyklých v bežnom obchodnom styku. Odvolací orgán dodáva, že skutočnosti uvedené účastníkom konania ohľadne obsahu zmluvy, nezbatimujú účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil.
110. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania, že prvostupňový orgán nevysvetlil, na základe akých informácií, podkladov alebo analýz dospel k záveru, že postup zvolený účastníkom konania nie je výhodný, odvolací orgán uvádza nasledovné. Prvostupňový orgán vo svojom stanovisku uviedol, že nakoľko pri spracovaní kalov v čistiarňach odpadových vôd vzniká bioplyn, ktorý sa zachytáva v plynojeme, vodárenské spoločnosti ho následne využívajú na výrobu elektrickej energie prostredníctvom kogeneračných jednotiek. Takto vyrobenú elektrickú energiu využívajú priamo pre čistiare odpadových vôd a šetria náklady na nákup elektrickej energie. Prvostupňový orgán uviedol, že sa nedá povedať, že postup zvolený účastníkom konania je výhodný.
111. Odvolací orgán dodáva, že spoločnosť xxxxxxxx predáva účastníkovi konania elektrinu vyrobenú v kogeneračnej jednotke z bioplynu za cenu približne rovnakú, ako elektrinu nakúpenú od dodávateľa elektriny, ktorú taktiež refakturuje účastníkovi konania. Z uvedeného je zrejmé, že nakoľko má účastník konania zabezpečenú dodávku elektriny vyrobenej z bioplynu prostredníctvom spoločnosti xxxxxxxx, ktorá ju predáva účastníkovi konania za ceny dodávateľa elektriny, tento zvolený postup nie je výhodný pre účastníka konania oproti postupu, ktorým by si zabezpečoval výrobu elektrickej energie z bioplynu vo vlastnej réžii za výrobné náklady, keďže je vysoko nepravdepodobné, že by výrobné náklady dosiahli cenu elektriny dodávateľa elektriny, ktorá obsahuje aj iné zložky, ako napríklad zisk.
112. Účastník konania vo vyjadrení poukázal na tvrdenie prvostupňového orgánu, že negatívne následky deliktu nenastali z dôvodu, že im bolo v konaní o cenovej regulácii zabránené, pričom ďalej uviedol, že to je zmyslom konania o cenovej regulácii, a práve preto je závažnosť deliktu nízka, pretože jeho prípadným negatívnym následkom môže úrad zabrániť, čo malo byť podľa názoru účastníka konania vykladané v prospech účastníka konania a v prospech zníženia pokuty.
113. Uvedenú argumentáciu účastníka konania považuje odvolací orgán za absurdnú. Podľa názoru účastníka konania mal prvostupňový orgán zohľadniť v prospech účastníka konania skutočnosť, že účastník konania obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť predložiť úradu zmluvu na schválenie, pričom porušenie tejto povinnosti nemalo negatívne následky, keďže úrad v rámci konania o cenovej regulácii preskúmal uvedenú zmluvu a tým zabránil uplatneniu neoprávnených nákladov zo strany účastníka konania v cenách za regulované činnosti. Odvolací orgán uvádza, že nemožno zohľadniť v prospech účastníka konania, že ďalšie negatívne následky spáchania správneho deliktu nenastali v dôsledku konania úradu. Uvedenú skutočnosť možno považovať za priťažujúcu okolnosť, nie poľahčujúcu. K argumentom účastníka konania, že nenastali žiadne negatívne následky v dôsledku spáchania správneho deliktu, odvolací orgán odkazuje na svoju argumentáciu uvedenú vyššie v rozhodnutí.

114. K argumentom účastníka konania ohľadne výšky uloženej pokuty odvolací orgán uvádza nasledovné.
115. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 150 000,- eur, ktorá predstavuje 1,50 percenta z maximálne možnej zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán uviedol, že ustanovenie hornej hranice zákonom ustanovenej sadzby za spáchaný správny delikt vo výške ako je uvedená v § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z., vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť, ako aj úmysel zákonodarcu účinne sankcionovať regulované subjekty za dopustenie sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že výška pokuty predstavuje x,xx percenta zo sumy xx xxx xxx,- eur uhradenej účastníkom konania spoločnosti xxxxxxxx v roku xxxx na základe Zmluvy o dodávke elektriny. Výška uloženej pokuty podľa verejne dostupných údajov predstavuje x,xx percenta z celkových výnosov účastníka konania za rok xxxx a x,xx percenta zo zisku účastníka konania za rok xxxx, pričom prvostupňový orgán dodal, že predpokladaný zisk účastníka konania z regulovaných činností (tržby z regulovaných činností mínus ekonomicky oprávnené náklady na regulované činnosti) za rok xxxx podľa údajov známych úradu v rámci jeho činnosti je približne xx xxx xxx,- eur. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
116. Účastník konania v odvolaní uviedol, že prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vychádzal aj zo sumy uhradenej na základe zmluvy spoločnosti xxxxxxxx za rok xxxx, pričom podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. uvedená skutočnosť vôbec nemá vplyv na určovanie výšky pokuty.
117. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považoval za primeranú zistenému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom

ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež v § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

118. Odvolací orgán ďalej uvádza, že v zmysle vyššie uvedeného, ako aj v zmysle odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového orgánu, je zrejmé, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré je prvostupňový orgán povinný zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností. Zároveň odvolací orgán uvádza, že uvedená povinnosť správneho orgánu zohľadniť skutočnosti uvedené v ustanovení § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. neznamena, že by správny orgán nemohol pri rozhodovaní zohľadniť aj iné skutočnosti, ktoré v rámci konania vyšli najavo.
119. Odvolací orgán sa stotožňuje s tým, že prvostupňový orgán poukázal okrem iného aj na výšku sumy uhradenej účastníkom konania v roku xxxx zo zmluvy, ktorá podliehala schváleniu úradu. Prvostupňový orgán na uvedenú sumu poukázal v súvislosti s výškou pokuty, ktorú uložil účastníkovi konania v rámci správnej úvahy, pričom poukázal aj na výsledky hospodárenia účastníka konania, a to s prihliadnutím na ustálenú judikatúru, podľa ktorej má uložená sankcia plniť svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a zároveň má plniť svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt.
120. Odvolací orgán ďalej uvádza, že sa plne stotožňuje s argumentom prvostupňového orgánu, že ustanovenie hornej hranice zákonom ustanovenej sadzby za spáchaný správny delikt vo výške ako je uvedená v § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z., vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť, ako aj úmysel zákonodarcu účinne sankcionovať regulované subjekty za dopustenie sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ab) zákona č. 250/2012 Z. z. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania, že prvostupňový orgán nezobral do úvahy dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby, odvolací orgán odkazuje na skutočnosti uvedené vyššie ohľadne zohľadnenia kritérií rozhodných pre uloženie sankcie. Odvolací orgán dodáva, že argumentácia účastníka konania uvedená v odvolaní ohľadne nízkej závažnosti správneho deliktu a neexistujúcich negatívnych následkov správneho deliktu je vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie v tomto rozhodnutí nesprávna, účelová a zavádzajúca.
121. Odvolací orgán zdôrazňuje, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému porušeniu, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným

subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví. Z uvedeného vyplýva, že nemožno súhlasiť s argumentom účastníka konania, že uloženie pokuty predstavuje zásah do jeho majetkových práv, pretože samotný účel sankcie je trest za spáchaný správny delikt, ktorý má byť citeľný v majetkovej sfére účastníka konania.

122. Účastník konania v odvolaní taktiež poukázal na rozhodovaciu činnosť úradu pri ukladaní sankcií za porušenie platnej právnej úpravy a uviedol, že úrad pri ukladaní sankcie účastníkovi konania porušil zásadu legitímnych očakávaní.
123. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že rozhodovacia činnosť úradu nemohla oprávnene vzbudiť legitímne očakávanie účastníka konania, keďže nemožno vyvodit' totožnosť prípadov porušenia platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví vo vybraných prípadoch s konaním účastníka konania. Odvolací orgán ďalej uvádza, že účastník konania účelovo poukázal na vybrané rozhodnutia o uložení pokuty, pričom porovnával aj rozhodnutia o uložení pokuty za rôzne správne delikty alebo viacero správnych deliktov. Účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. Odvolací orgán dodáva, že správne trestanie vychádza z princípu striktnej individualizácie sankcie s ohľadom na konkrétne okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu samotného správneho deliktu. Zároveň odvolací orgán opakovane uvádza, že v zmysle ustálenej judikatúry, ako aj s ohľadom na účel sankcie, uložená pokuta musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania.
124. K imanentným znakom právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (*legitimate trust*), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou, ako právna istota, je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. PL. ÚS 10/04). S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď správne orgány sa nemôžu, bez náležitého odôvodnenia a poskytnutia možnosti účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, odchýliť od doterajšej rozhodovacej praxe. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že hoci z legitímnych očakávaní v pomere k správnym rozhodnutiam možno správne predpokladať určitú istotu účastníkov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne, ako vo veci skutkovo a právne podobnej, legitímne očakávania sa nedajú absolutizovať. Dotknuté osoby sa nemôžu účinne dovolávať nemennosti rozhodovacej činnosti verejnej správy, ani ju však naopak očakávať tam, kde na takúto zmenu neexistuje legitímny dôvod. Platí, že „nelze vždy legitimne očekávat neměnnost tam, kde je dána diskreční pravomoc ...“ (POMAHÁČ, R. in HENDRYCH, D. a kolektív: *Správní právo, Obecná část*, 6. vydanie, C. H. Beck 2006, Praha, s. 799).

125. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť, ktorej cieľom je zabezpečiť objektivitu a transparentnosť výkonu regulovaných činností. Ďalej odvolací orgán uvádza, že dôležitosť a účelnosť predkladania zmlúv o poskytovaní služieb na účely zabezpečovania regulovaných činností na schválenie úradu potvrdzuje skutočnosť, že náklady regulovaných subjektov súvisiace s uvedenými zmluvami vstupujú ako oprávnené náklady do výpočtov maximálnych cien za výkon regulovaných činností vo vodnom hospodárstve, ktoré hradia odberatelia pitnej vody a producenti odpadovej vody, pričom cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom resp. producentom bezpečnú a spoľahlivú dodávku regulovaných činností a s nimi súvisiace služby za spravodlivé ceny. Preto odvolací orgán považuje sankciu vo výške 150 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval.
126. K naplneniu účelu sankcie, predovšetkým zabráneniu opakovaného porušenia povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. zo strany účastníka konania a odradeniu od nezákonného postupu všetkých, ktorí sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností, s cieľom minimalizovať prípady porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 250/2012 Z. z., podľa názoru odvolacieho orgánu dochádza v prípade, že správnym orgánom uložená pokuta je vyčíslená v takom rozsahu, aby bola vnímaná ako represívna a súčasne tak motivovala subjekty konať výlučne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 150 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel.
127. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. preťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
128. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
129. Účastník konania v petite odvolania navrhol, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil a pokutu účastníkovi konania neudelil, alebo aby rozhodnutie zmenil tak, že pokutu zníži na 500,- eur, alebo aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil úradu na nové prejednanie a rozhodnutie.
130. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 150 000,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného

hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 1,50 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 10 000 000,- eur.

131. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
132. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 150 000,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
133. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo svojom odvolaní neuviedol žiadny argument, ktorý by zakladal dôvod sankčnej moderácie.
134. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z.
135. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 150 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 10 000 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny a výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
136. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

137. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
138. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 150 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 10 000 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
139. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxxxx.
140. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda